

Момъкътъ съ кестенявитѣ кждрици се направи, че не го чува и отправи нетърпеливъ взоръ къмъ кочията, която спираше точно предъ него.

Отъ нея слѣзе крѣхка гиздава девойка, съ царствено чело и чародейни очи. Тя поздрави любезно и кратко напирашитѣ люде, безъ да се усмихне съ хубавата си, загадочна уста. Ала все пакъ въ лицето ѝ имаше толкова тихо благородство и затаена нѣжностъ.

Дъщерята на Ивана Хубавий . . .

Наистина, по-голѣма хубавица до сега той не бѣ виждалъ.

Китка червенъ трендафилъ полетѣ къмъ невѣстата. Мария дигна очи, погледна къмъ стройния момъкъ, съ тѣсно, обжурено отъ вѣтъра лице, леко се засмѣ и махна съ ржка.

Докато императорската невѣста остана нѣколко часа въ Катасирти, за да си почине и се приготви за предстоящото тържествено влизане въ престолнината, бързоногъ конь отведе двамата странни посрѣщачи въ буенъ галопъ обратно къмъ Златния Рогъ.

19.

Кървава жаръ горѣше на заникъ, когато сватбарската глота зачу въ далечината тънкия звѣнъ на всички камбани отъ мѣнастиря „Свети Стефанъ“.

Наближаваха. До Константинополь имъ оставаха само три левги. Мария въздъхна, погледна Белослава и се помъчи да се усмихне. Сякашъ внезапно бѣ загубила цѣлата си смѣлость. Още малко, съвсемъ малко и тя трѣбваше най-сетне да срещне мъжа, който щѣше да ѝ бжде съругъ.

Ерикъ Филандъръ!

Име, което тя бѣ свикнала да произнася съ умраза и гнѣвъ. А трѣбваше да свикне да го произнася съ нѣжностъ. Сега, когато сърцето ѝ бѣ препълнено съ любовъ и копнежъ по Радула . . . Това ѝ се стори чудовищно жестоко. За мигъ се разкая, че се е съгласила да дойде. Отдалечъ всичко това изглеждаше по-лесно, по-вѣроятно. А ето, че